

Uradni list

Evropske unije

C 141

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 56

18. maj 2013

Številka objave	Vsebina	Stran
IV <i>Informacije</i>		
INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE		
Sodišče Evropske unije		
2013/C 141/01	Zadnja objava Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 129, 4.5.2013	1
Sodišče		
2013/C 141/02	Prisega novega člana Splošnega sodišča	2
V <i>Objave</i>		
SODNI POSTOPKI		
Sodišče		
2013/C 141/03	Zadeva C-32/11: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 14. marca 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága – Madžarska) – Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt., pravna naslednica družbe Magyar Opel-kereskedők Bróker Kft. proti Gazdasági Versenyhivatal (Konkurenca — Člen 101(1) PDEU — Uporaba podobne nacionalne zakonodaje — Pristojnost Sodišča — Dvostranski sporazumi med zavarovalno družbo in serviserji avtomobilov glede urnih postavk za popravila — Postavke, povečane glede na število zavarovalnih pogodb, ki jih ti serviserji sklenejo kot posredniki zavarovalne družbe — Pojem „sporazum, katerega cilj je omejevanje konkurence“)	3

SL

Cena:
3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

2013/C 141/04	Zadeva C-108/11: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 14. marca 2013 – Evropska komisija proti Irski (Neizpolnitev obveznosti države — DDV — Nižja stopnja — Dobava hrtov in konjev, ki niso namenjeni za pripravo ali proizvodnjo živil, ki jih uživajo ljudje ali živali, najem konjev in določene storitve osemenjevanja — Direktiva 2006/112/ES — Kršitev členov 96, 98 (v povezavi s Prilogo III) in 110)	3
2013/C 141/05	Zadeva C-216/11: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 14. marca 2013 – Evropska komisija proti Francoski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 92/12/EGS — Trošarine — Tobačni proizvodi, pridobljeni v eni državi članici in odneseni v drugo — Izključno količinska merila za presojo — Člen 34 PDEU — Količinske omejitve pri uvozu)	4
2013/C 141/06	Zadeva C-276/11 P: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 14. marca 2013 – Viega GmbH & Co. KG proti Komisiji (Pritožba — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Industrija pribora (fitingov) iz bakra in bakrenih zlitin — Lotani fittingi in fittingi za stiskanje — Izvajanje in presoja dokazov — Pravica do izjave pred sodiščem — Obveznost obrazložitve — Načelo sorazmernosti)	4
2013/C 141/07	Zadeva C-415/11: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 14. marca 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona – Španija) – Mohamed Aziz proti Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa) (Direktiva 93/13/EGS — Potrošniške pogodbe — Hipotekarna kreditna pogodba — Postopek izvršbe na podlagi hipoteke — Pristojnosti nacionalnega sodišča, ki odloča o vsebini — Nedovoljeni pogoji — Merila za presojo)	5
2013/C 141/08	Zadeva C-419/11: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 14. marca 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Městský soud v Praze – Češka republika) – Česká spořitelna, a.s. proti Gerald Feichterju (Uredba št. 44/2001 — Pristojnost, priznavanje in izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah — Člena 5, točka 1(a), in 15(1) — Pojma „zadeve v zvezi s pogodbenimi razmerji“ in „potrošniška pogodba“ — Lastna menica — Aval — Zavarovanje kreditne pogodbe)	6
2013/C 141/09	Zadeva C-420/11: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 14. marca 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof – Avstrija) – Jutta Leth proti Republik Österreich, Land Niederösterreich (Okolje — Direktiva 85/337/EGS — Presoja vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje — Soglasje za izvedbo takega projekta brez ustrezne presoje — Cilji te presoje — Pogoji, od katerih je odvisna pravica do odškodnine — Vključitev ali ne vključitev zaščite posameznikov pred premoženjsko škodo)	6
2013/C 141/10	Zadeva C-527/11: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 14. marca 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākās tiesas Senāts – Latvija) – Valsts ieņēmumu dienests proti Ablessio SIA (DDV — Direktiva 2006/112/ES — Členi 213, 214 in 273 — Identifikacija davčnih zavezancev za DDV — Zavrnitev dodelitve identifikacijske številke za DDV, ker davčni zavezanec nima materialnih, tehničnih in finančnih sredstev za opravljanje prijavljene ekonomske dejavnosti — Zakonitost — Boj proti davčnim utajam — Načelo sorazmernosti)	7

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2013/C 141/11	Zadeva C-545/11: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 14. marca 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) – Nemčija) – Agrargenossenschaft Neuzelle eG proti Landrat des Landkreises Oder-Spree (Skupna kmetijska politika — Uredba (ES) št. 73/2009 — Člen 7(1) in (2) — Modulacija neposrednih plačil, dodeljenih kmetom — Dodatno znižanje zneskov neposrednih plačil — Veljavnost — Načelo varstva legitimnih pričakovanj — Načelo prepovedi diskriminacije)	7
2013/C 141/12	Zadeva C-289/12 P: Pritožba, ki jo je Zdeněk Altner vložil 8. junija 2012 zoper sklep Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 23. marca 2012 v zadevi T-535/11, Altner proti Komisiji	8
2013/C 141/13	Zadeva C-33/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi (Poljska) 22. januarja 2013 – Marcin Jagiełło proti Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi	8
2013/C 141/14	Zadeva C-34/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Krajský súd v Prešove (Slovaška) 23. januarja 2013 – Monika Kušionová proti SMART Capital, a.s.	9
2013/C 141/15	Zadeva C-38/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy w Białymstoku (Poljska) 25. januarja 2013 – Małgorzata Nierodzik proti Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy	9
2013/C 141/16	Zadeva C-49/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Úřad průmyslového vlastnictví (Česka republika) 29. januarja 2013 – MF 7 a.s. proti MAFRA a.s.	10
2013/C 141/17	Zadeva C-51/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Rotterdam (Nizozemska) 31. januarja 2013 – Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV proti Hubertusu Wilhelmusu van Leeuwenu	10
2013/C 141/18	Zadeva C-53/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 30. januarja 2013 vložilo Krajský soud v Ostravě (Česka republika) – Strojírny Prostějov, a.s. proti Odvolací finanční ředitelství	11
2013/C 141/19	Zadeva C-60/13: Tožba, vložena 4. februarja 2013 – Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska	11
2013/C 141/20	Zadeva C-61/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Napoli (Italija) 7. februarja 2013 – Alba Forni proti Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca	11
2013/C 141/21	Zadeva C-62/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Napoli (Italija) 7. februarja 2013 – Immacolata Racca proti Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca	12

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2013/C 141/22	Zadeva C-63/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Napoli (Italija) 7. februarja 2013 – Fortuna Russo proti Comune di Napoli	13
2013/C 141/23	Zadeva C-72/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) 11. februarja 2013 – Gmina Wrocław proti Minister Finansów	14
2013/C 141/24	Zadeva C-87/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) 21. februarja 2013 – Staatssecretaris van Financiën, druga stranka: X	14
2013/C 141/25	Zadeva C-99/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour constitutionnelle (Belgija) 28. februarja 2013 – Guy Kleynen proti Conseil des ministres	14
2013/C 141/26	Zadeva C-106/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Tivoli (Italija) 4. marca 2013 – Francesco Fierro, Fabiana Marmorale proti Edoardu Ronchiju, Cosimu Scocozzi ...	15
2013/C 141/27	Zadeva C-108/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 6. marca 2013 – Société Mac GmbH proti Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt	15
2013/C 141/28	Zadeva C-122/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Ordinario di Firenze (Italija) 15. marca 2013 – Paola C proti Presidenza del Consiglio dei Ministri	15
2013/C 141/29	Zadeva C-134/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Združeno kraljestvo) 18. marca 2013 – Raytek GmbH, Fluke Europe BV proti Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	16
2013/C 141/30	Zadeva C-141/13 P: Pritožba, ki jo je Reber Holding GmbH & Co. KG vložila 20. marca 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 17. januarja 2013 v zadevi T-355/09, Reber Holding GmbH & Co. KG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)	16

Splošno sodišče

2013/C 141/31	Zadeva T-422/12: Sklep Splošnega sodišča z dne 20. februarja 2013 – Kappa Filter Systems proti UUNT (THE FUTURE HAS ZERO EMISSIONS) (Ničnostna tožba — Pritožbeni rok — Zamuda — Neobstoj naključnega dogodka — Očitna nedopustnost)	18
---------------	--	----

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2013/C 141/32	Zadeva T-462/12 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 11. marca 2013 – Pilkington Group proti Komisiji (Začasna odredba — Konkurenca — Objava odločbe o ugotovitvi kršitve člena 81 ES — Zavrnitev predloga za zaupno obravnavo podatkov, ki so domnevno poslovna skrivnost — Predlog za izdajo začasnih ukrepov — Nujnost — Fumus boni juris — Uravnoteženje interesov)	18
2013/C 141/33	Zadeva T-552/12 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 11. marca 2013 – North Drilling proti Svetu (Začasna odredba — Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi proti Iranu — Zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Predlog za sprejetje začasnih ukrepov — Neobstoj nujnosti — Tehtanje interesov)	19
2013/C 141/34	Zadeva T-4/13 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 11. marca 2013 – Communicaid Group proti Komisiji (Začasna odredba — Javna naročila storitev — Postopek javnega razpisa — Storitve jezikovnega usposabljanja — Zavrnitev ponudbe ponudnika — Predlog za odlog izvršitve in za izdajo začasnih ukrepov — Izguba možnosti — Neobstoj resne in nepopravljive škode — Neobstoj nujnosti)	19
2013/C 141/35	Zadeva T-98/13: Tožba, vložena 20. februarja 2013 – CMT proti UUNT – Camomilla (Camomilla)	19
2013/C 141/36	Zadeva T-99/13: Tožba, vložena 20. februarja 2013 – CMT proti UUNT – Camomilla (Camomilla)	20
2013/C 141/37	Zadeva T-100/13: Tožba, vložena 20. februarja 2013 – CMT proti UUNT – Camomilla (CAMOMILLA)	21
2013/C 141/38	Zadeva T-106/13: Tožba, vložena 20. februarja 2013 – Synergy Hellas proti Komisiji	21
2013/C 141/39	Zadeva T-118/13: Tožba, vložena 20. februarja 2013 – Whirlpool Europe proti Komisiji	22
2013/C 141/40	Zadeva T-129/13: Tožba, vložena 4. marca 2013 – Alpiq RomIndustries in Alpiq RomEnergie proti Komisiji	22
2013/C 141/41	Zadeva T-131/13: Tožba, vložena 1. marca 2013 – Lardini proti UUNT (Upodobitev cveta)	23
2013/C 141/42	Zadeva T-138/13: Tožba, vložena 2. marca 2013 – Evonik Oil Additives proti UUNT – BRB International (VISCOTECH)	23

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2013/C 141/43	Zadeva T-155/13: Tožba, vložena 15. marca 2013 – Zanjani proti Svetu	24
2013/C 141/44	Zadeva T-161/13: Tožba, vložena 14. marca 2013 – First Islamic Investment Bank proti Svetu	24
2013/C 141/45	Zadeva T-172/13: Tožba, vložena 21. marca 2013 – Novomatic proti UUNT – Simba Toys (AFRICAN SIMBA)	25
2013/C 141/46	Zadeva T-173/13: Tožba, vložena 20. marca 2013 – Selo Medical proti UUNT – biosyn Arzneimittel (SELOGYN)	25
2013/C 141/47	Zadeva T-215/09: Sklep Splošnega sodišča z dne 18. marca 2013 – Freistaat Sachsen proti Komisiji	26
2013/C 141/48	Zadeva T-217/09: Sklep Splošnega sodišča z dne 18. marca 2013 – Mitteldeutsche Flughafen in Flughafen Dresden proti Komisiji	26
2013/C 141/49	Zadeva T-49/12: Sklep Splošnega sodišča z dne 12. marca 2013 – Lafarge proti Komisiji	26
2013/C 141/50	Zadeva T-194/12: Sklep Splošnega sodišča z dne 27. marca 2013 – Advance Magazine Publishers proti UUNT – Bauer Consumer Media (GOLF WORLD)	26

IV

*(Informacije)*INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

(2013/C 141/01)

Zadnja objava Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

UL C 129, 4.5.2013

Prejšnje objave

UL C 123, 27.4.2013

UL C 114, 20.4.2013

UL C 108, 13.4.2013

UL C 101, 6.4.2013

UL C 86, 23.3.2013

UL C 79, 16.3.2013

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SODIŠČE

Prisega novega člana Splošnega sodišča

(2013/C 141/02)

C. Wetter, ki je bil s sklepom predstavnikov vlad držav članic Evropske unije z dne 6. marca 2013 ⁽¹⁾ imenovan za sodnika na Splošnem sodišču za obdobje od 9. marca 2013 do 31. avgusta 2013, je 18. marca 2013 prisegel pred Sodiščem.

⁽¹⁾ UL L 65, 8.3.2013, str. 22

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 14. marca 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága – Madžarska) – Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt., pravna naslednica družbe Magyar Opelkereskedők Bróker Kft. proti Gazdasági Versenyhivatal

(Zadeva C-32/11) ⁽¹⁾

(Konkurenca — Člen 101(1) PDEU — Uporaba podobne nacionalne zakonodaje — Pristojnost Sodišča — Dvostranski sporazumi med zavarovalno družbo in serviserji avtomobilov glede urnih postavk za popravila — Postavke, povečane glede na število zavarovalnih pogodb, ki jih ti serviserji sklenejo kot posredniki zavarovalne družbe — Pojem „sporazum, katerega cilj je omejevanje konkurence“)

(2013/C 141/03)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožče stranke: Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt., pravna naslednica družbe Magyar Opelkereskedők Bróker Kft.

Tožena stranka: Gazdasági Versenyhivatal

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága – Razlaga člena 101(1) PDEU – Dvostranski sporazumi med zavarovalnico in določenimi serviserji avtomobilov, v katerih je urna postavka za popravilo, ki jo slednjim plača zavarovalnica, odvisna od števila in deleža zavarovalnih

pogodb, ki jih sklene ta zavarovalnica s pomočjo serviserjev, ki so posredniki – Nacionalna ureditev, ki uporablja podoben pojem kot pravo Unije – Pojem „sporazumi, katerih cilj je preprečevanje, omejevanje ali izkrivljanje konkurence“

Izrek

Člen 101(1) PDEU je treba razlagati tako, da je mogoče za sporazume, s katerimi se družbe za avtomobilska zavarovanja bodisi z avtomobilskimi trgovci, ki delujejo kot avtomehanične delavnice, bodisi z združenjem, ki zastopa te trgovce, dvostransko dogovorijo o urni postavki, ki jo zavarovalna družba plača za popravilo vozil, ki so zavarovana pri njej, pri čemer je določeno, da je ta postavka odvisna med drugim od števila in deleža zavarovanj, ki jih je trgovec prodal kot zastopnik te družbe, šteti, da imajo omejevanje konkurence za „cilj“ v smislu te določbe, če je po posamični in konkretni preučitvi vsebine in cilja teh sporazumov ter iz gospodarskega in pravnega okvira, v katerem so umeščeni, razvidno, da so že po naravi škodljivi za dobro delovanje običajne konkurence na enem od dveh zadevnih trgov.

⁽¹⁾ UL C 145, 14.5.2011.**Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 14. marca 2013 – Evropska komisija proti Irski**(Zadeva C-108/11) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — DDV — Nižja stopnja — Dobava hrtov in konjev, ki niso namenjeni za pripravo ali proizvodnjo živil, ki jih uživajo ljudje ali živali, najem konjev in določene storitve osemenjevanja — Direktiva 2006/112/ES — Kršitev členov 96, 98 (v povezavi s Prilogo III) in 110)

(2013/C 141/04)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožča stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Lyal in C. Soulay, agenta)

Tožena stranka: Irska (zastopniki: E. Creedon, M. Collins, N. Travers in D. O'Hagan, agenta)

Tožena stranka: Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in N. Rouam, agenta)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in J.-S. Pilczer, agenta)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 96, 98 (v povezavi s Prilogo III) in 110 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Nacionalna zakonodaja, ki določa nižjo stopnjo za dobavo hrtov in konjev, ki niso namenjeni za pripravo ali proizvodnjo živil, ki jih uživajo ljudje ali živali, za najem konjev in za določene storitve osemenjevanja

Izrek

1. Irska s tem, da je za dobavo hrtov in konjev, ki niso namenjeni za pripravo živil, za najem konjev in za določene storitve osemenjevanja, določila nižjo stopnjo DDV v višini 4,8 %, ni izpolnila obveznosti iz členov 96, 98 (v povezavi s Prilogo III) in 110 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost.
2. Irski se naloži plačilo stroškov.
3. Francoska republika nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 145, 14.5.2011.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 14. marca 2013 – Evropska komisija proti Francoski republiki

(Zadeva C-216/11) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 92/12/EGS — Trošarine — Tobačni proizvodi, pridobljeni v eni državi članici in odneseni v drugo — Izključno količinska merila za presojo — Člen 34 PDEU — Količinske omejitve pri uvozu)

(2013/C 141/05)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožča stranka: Evropska komisija (zastopnika: W. Mölls in O. Beynet, agenta)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 34 PDEU in Direktive Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 179), zlasti njenih členov 8 in 9 – Nacionalni predpisi, s katerimi so predpisane denarne sankcije, če se tobačni proizvodi, ki so nabavljeni v eni državi članici in odneseni v drugo državo članico, nad nekaterimi mejnimi količinami posedujejo za lastne potrebe – Izključno količinska merila za presojo – Količinske omejitve pri uvozu

Izrek

1. Francoska republika s tem, da je za presojo, ali so posamezniki tobačne proizvode iz druge države članice posedovali za komercialne namene, uporabila povsem količinsko merilo, in s tem, da je to merilo uporabila za posamezno vozilo (in ne za osebo), in sicer pavšalno za vse tobačne proizvode skupaj, ni izpolnila obveznosti iz Direktive Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov, zlasti iz njenih členov 8 in 9.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Evropska komisija in Francoska republika nosita vsaka svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 226, 30.7.2011.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 14. marca 2013 – Viega GmbH & Co. KG proti Komisiji

(Zadeva C-276/11 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Industrija pribora (fitingov) iz bakra in bakrenih zlitin — Lotani fittingi in fittingi za stiskanje — Izvajanje in presoja dokazov — Pravica do izjave pred sodiščem — Obveznost obrazložitve — Načelo sorazmernosti)

(2013/C 141/06)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Viega GmbH & Co. KG (zastopniki: J. Burrichter, T. Mäger in M. Röhrig, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: V. Bottka, R. Sauer, agenta, in A. Böhlke, odvetnik)

Tožena stranka: Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 24. marca 2011 v zadevi Viega GmbH & Co. KG proti Komisiji (T-375/06), s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo, s katero pritožnica predlaga razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2006) 4180 final z dne 20. septembra 2006 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in člena 53 Sporazuma EGP, ki se nanaša na omejevalni sporazum v sektorju pribora (fitingov) iz bakra in bakrenih zlitin, ali, podredno, zmanjšanje globe, ki ji je bila naložena – Kršitev pravice do izjave pred sodiščem, načela sorazmernosti in obveznosti obrazložitve – Kršitev načel o vodenju preiskave – Kršitev člena 81(1) ES in člena 23(1) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbi Viega GmbH & Co. KG se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 238, 13.8.2011.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 14. marca 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Barcelona – Španija) – Mohamed Aziz proti Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

(Zadeva C-415/11) ⁽¹⁾

(Direktiva 93/13/EGS — Potrošniške pogodbe — Hipotekarna kreditna pogodba — Postopek izvršbe na podlagi hipoteke — Pristojnosti nacionalnega sodišča, ki odloča o vsebini — Nedovoljeni pogoji — Merila za presojo)

(2013/C 141/07)

Jezik postopka: španščina

Predložitev sodišče

Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Barcelona

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Mohamed Aziz

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Juzgado de lo Mercantil – Razlaga odstavka 1, točki (a) in (q), Priloge k Direktivi Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L 95, str. 29) – Pogoji, katerih cilj ali učinek je naložiti potrošniku, ki ni izpolnil svojih obveznosti, nadomestilo v nesorazmerno visokem znesku – Pogodba o hipotekarnem kreditu – Določbe nacionalnega procesnega prava o postopku izvršbe s hipoteko ali zastavo obremenjenih nepremičnin, ki omejujejo ugovorne razloge, ki jih lahko navaja stranka izvršilnega postopka

Izrek

1. Direktivo Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah je treba razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki poleg tega, da v okviru postopka izvršbe na podlagi hipoteke ne določa ugovornih razlogov v zvezi z nedovoljenostjo pogodbenega pogoja, ki je podlaga za hipoteko, sodišču, ki odloča o vsebini in je pristojno za presojo nedovoljenosti tega pogoja, ne omogoča, da sprejme začasne ukrepe, med drugim zlasti ukrep prekinitve navedenega izvršilnega postopka, kadar je sprejetje teh ukrepov nujno za zagotovitev popolne učinkovitosti njegove končne odločbe.
2. Člen 3(1) Direktive 93/13 je treba razlagati tako, da:

— je pojem „znatno neravnotežje“ v škodo potrošnika treba presojati z analizo nacionalnih določb, ki se uporabljajo, kadar med strankama ni sporazuma, da se presodi, ali in – odvisno od primera – koliko pogodba potrošnika postavlja v pravni položaj, ki je manj ugoden od tistega, ki ga določa veljavno nacionalno pravo. Prav tako je primerno, da se za to pravni položaj navedenega potrošnika preuči ob upoštevanju sredstev, ki so mu v skladu z nacionalno zakonodajo na voljo za prenehanje uporabe nedovoljenih pogojev;

— je za ugotovitev, ali je neravnotežje „v nasprotju z zahtevo dobre vere“, treba preveriti, ali je prodajalec ali ponudnik, če s potrošnikom lojalno in pravično posluje, lahko razumno pričakoval, da bi potrošnik zadevni pogoj sprejel v okviru posamičnih pogajanj.

Člen 3(3) Direktive 93/13 je treba razlagati tako, da je v Prilogi, na katero ta člen napotuje, le okviren in neizčrpen seznam pogojev, ki se lahko razglasijo za nedovoljene.

⁽¹⁾ UL C 331, 12.11.2011.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 14. marca 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Městský soud v Praze – Česká spořitelna, a.s. proti Gerald Feichterju)

(Zadeva C-419/11) ⁽¹⁾

(Uredba št. 44/2001 — Pristojnost, priznavanje in izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah — Člena 5, točka 1(a), in 15(1) — Pojma „zadeve v zvezi s pogodbenimi razmerji“ in „potrošniška pogodba“ — Lastna menica — Aval — Zavarovanje kreditne pogodbe)

(2013/C 141/08)

Jezik postopka: češčina

Predložitevno sodišče

Městský soud v Praze

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Česká spořitelna, a.s.

Tožena stranka: Gerald Feichter

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Městský soud v Praze – Razlaga členov 5(1)(a) in 15(1) Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2001, L 12, str. 1) – Pojma „zadeva v zvezi s pogodbenimi razmerji“ in „potrošniška pogodba“ – Sodna pristojnost v primeru spora glede obveznosti poslovodje družbe, ki je kot avalist podpisal bianko menico, ki jo je izdala ta družba v korist banke, z namenom zavarovanja kredita – Določitev kraja izpolnitve obveznosti, pri čemer zadolžnica izvirno ni vsebovala navedbe kraja plačila.

Izrek

- Člen 15(1) Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da fizične osebe, ki je tesno poklicno ali pridobitno povezana s to družbo, na primer kot poslovodja ali večinski lastnik družbe, ni mogoče šteti za potrošnika v smislu te določbe, če avalira lastno menico, ki je bila izdana zaradi zavarovanja obveznosti, ki jih ima ta družba na podlagi kreditne pogodbe. Zato te določbe ni mogoče uporabiti za določitev sodišča, ki je pristojno za odločitev o tožbi, s katero menični upnik, ki ima sedež v eni državi članici, pravice, ki izhajajo iz te lastne menice, ki ob podpisu ni bila popolna in jo je pozneje dopolnil menični upnik, uveljavlja proti avalistu, ki ima stalno prebivališče v drugi državi članici.

- Člen 5, točka 1(a), Uredbe št. 44/2001 se uporabi za določitev sodišča, ki je pristojno za odločitev o tožbi, s katero menični upnik, ki ima sedež v eni državi članici, pravice, ki izhajajo iz te lastne menice, ki ob podpisu ni bila popolna in jo je pozneje dopolnil menični upnik, uveljavlja proti avalistu, ki ima stalno prebivališče v drugi državi članici.

⁽¹⁾ UL C 311, 22.10.2011.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 14. marca 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof – Avstrija) – Jutta Leth proti Republik Österreich, Land Niederösterreich

(Zadeva C-420/11) ⁽¹⁾

(Okolje — Direktiva 85/337/EGS — Presoja vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje — Soglasje za izvedbo takega projekta brez ustrezne presoje — Cilji te presoje — Pogoji, od katerih je odvisna pravica do odškodnine — Vključitev ali ne vključitev zaščite posameznikov pred premoženjsko škodo)

(2013/C 141/09)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Jutta Leth

Toženi stranki: Republik Österreich, Land Niederösterreich

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Oberster Gerichtshof – Razlaga člena 3 Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 1, str. 248), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 97/11/ES z dne 3. marca 1997 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 3, str. 151) in Direktivo 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 7, str. 466) – Odobritev projekta brez ustrezne presoje njegovih vplivov na okolje – Odškodninska tožba posameznika zaradi zmanjšanja vrednosti njegove nepremičnine zaradi navedenega projekta – Cilji presoje vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje – Vključitev ali ne vključitev zaščite posameznikov pred premoženjsko škodo

Izrek

Člen 3 Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 97/11/ES z dne 3. marca 1997 in Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2003/35/ES z dne 26. maja 2003, je treba razlagati tako, da presoja vplivov na okolje, kakršna je določena v tem členu, ne vključuje presoje vplivov zadevnega projekta na vrednost materialne lastnine. Vendar je premoženjska škoda, če je neposredna gospodarska posledica vplivov javnega ali zasebnega projekta na okolje, vključena v cilj, ki ga uresničuje ta direktiva.

V skladu s pravom Unije in brez poseganja v manj stroga pravila nacionalnega prava na področju odgovornosti države okoliščina, da je bila v nasprotju z zahtevami iz navedene direktive presoja vplivov na okolje opuščena, sama po sebi načeloma posamezniku ne daje pravice do povrnitve navadne premoženjske škode, ki je nastala z zmanjšanjem vrednosti njegove nepremičnine zaradi vplivov tega projekta na okolje. Vendar mora nacionalno sodišče preveriti, ali so izpolnjene zahteve iz prava Unije, ki veljajo na področju pravice do odškodnine, še zlasti obstoj neposredne vzročne zveze med zatrjevano kršitvijo in nastalo škodo.

(¹) UL C 319, 29.10.2011.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 14. marca 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākās tiesas Senāts – Latvija) – Valsts ieņēmumu dienests proti Ablessio SIA

(Zadeva C-527/11) (¹)

(DDV — Direktiva 2006/112/ES — Členi 213, 214 in 273 — Identifikacija davčnih zavezancev za DDV — Zavrnitev dodelitve identifikacijske številke za DDV, ker davčni zavezanec nima materialnih, tehničnih in finančnih sredstev za opravljanje prijavljene ekonomske dejavnosti — Zakonitost — Boj proti davčnim utajam — Načelo sorazmernosti)

(2013/C 141/10)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitveno sodišče

Augstākās tiesas Senāts

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Valsts ieņēmumu dienests

Tožena stranka: Ablessio SIA

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Augstākās tiesas Senāts – Razlaga člena 214 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) v zvezi s členom 273 iste direktive – Nacionalna zakonodaja, ki določa možnost zavrnitve vpisa v register davčnih zavezancev za DDV, če davčni zavezanec ne predloži podatkov oziroma predloži napačne podatke glede svoje materialne, tehnične in finančne sposobnosti za opravljanje prijavljene ekonomske dejavnosti – Zavrnitev vpisa družbe v register davčnih zavezancev za DDV, ker nima sposobnosti za opravljanje prijavljene ekonomske dejavnosti.

Izrek

Člene 213, 214 in 273 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da nasprotujejo temu, da davčna uprava države članice zavrne dodelitev identifikacijske številke za davek na dodano vrednost družbi zgolj zato, ker meni, da nima materialnih, tehničnih in finančnih sredstev za opravljanje prijavljene ekonomske dejavnosti, in ker je imetnik deležev te družbe prej že večkrat dobil tako številko za druge družbe, ki niso nikoli dejansko opravljale ekonomske dejavnosti in katerih deleži so bili kmalu po pridobitvi te številke preneseni na drugo osebo, ne da bi zadevna davčna uprava na podlagi objektivnih elementov dokazala, da obstajajo resni pokazatelji, na podlagi katerih je mogoče posumiti, da bo identifikacijska številka za davek na dodano vrednost zlorabljena. Predložitveno sodišče mora presoditi, ali je davčna uprava navedla resne pokazatelje tega, da v zadevi iz postopka v glavni stvari obstaja tveganje utaje.

(¹) UL C 6, 7.1.2012.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 14. marca 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) – Nemčija) – Agrargenossenschaft Neuzelle eG proti Landrat des Landkreises Oder-Spree

(Zadeva C-545/11) (¹)

(Skupna kmetijska politika — Uredba (ES) št. 73/2009 — Člen 7(1) in (2) — Modulacija neposrednih plačil, dodeljenih kmetom — Dodatno znižanje zneskov neposrednih plačil — Veljavnost — Načelo varstva legitimnih pričakovanj — Načelo prepovedi diskriminacije)

(2013/C 141/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Agrargenossenschaft Neuzelle eG

Tožena stranka: Landrat des Landkreises Oder-Spree

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) – Veljavnost člena 7(1) in (2) Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, spremembi uredb (ES) št. 1290/2005, (ES) št. 247/2006, (ES) št. 378/2007 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1782/2003 (UL L 30, str. 16) – Višje znižanje zneskov neposrednih plačil za leta od 2009 do 2012 od predvidenega v Uredbi (ES) št. 1782/2003 – Načelo varstva legitimnih pričakovanj

Izrek

1. Ob preučitvi prvega vprašanja se niso pokazali nobeni elementi, ki bi lahko vplivali na veljavnost člena 7(1) Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, spremembi uredb (ES) št. 1290/2005, (ES) št. 247/2006, (ES) št. 378/2007 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1782/2003 glede na načelo varstva legitimnih pričakovanj.
2. Ob preučitvi drugega vprašanja se niso pokazali nobeni elementi, ki bi lahko vplivali na veljavnost člena 7(2) Uredbe št. 73/2009 glede na načelo prepovedi diskriminacije.

(¹) UL C 25, 28.1.2012.

Pritožba, ki jo je Zdeněk Altner vložil 8. junija 2012 zoper sklep Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 23. marca 2012 v zadevi T-535/11, Altner proti Komisiji

(Zadeva C-289/12 P)

(2013/C 141/12)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Pritožnik: Zdeněk Altner (zastopnik: J. Čapek, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Sodišče (deseti senat) je s sklepom z dne 7. marca 2013 pritožbo zavrnilo in Zdeněku Altnerju naložilo, da nosi svoje stroške.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi (Poljska) 22. januarja 2013 – Marcin Jagiełło proti Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Zadeva C-33/13)

(2013/C 141/13)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Marcin Jagiełło

Tožena stranka: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 4(1) in (2) v povezavi s členom 5(1) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23) razlagati tako, da preprečuje, da bi se za dobavo blaga lahko štela prodaja, ki jo opravi oseba, ki s soglasjem druge osebe trguje pod firmo te druge osebe zaradi prikrivanja lastne gospodarske dejavnosti?
2. Ali je treba člen 17 Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero razlagati tako, da nasprotuje odbitku vstopnega davka z računa, ki ga je izdala oseba, ki je pri prodaji blaga, ki jo je opravila druga oseba, le dala na razpolago svojo firmo, ne da bi bilo dokazano, da je kupec vedel ali bi na podlagi objektivnih okoliščin lahko predvideval, da je bila transakcija, pri kateri je sodeloval, povezana s kaznivim dejanjem ali drugimi nepravilnostmi, ki jih je zagrešil izdajatelj računa ali oseba, s katero je ta sodeloval?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Krajský súd v Prešove (Slovaška) 23. januarja 2013 –
Monika Kušionová proti SMART Capital, a.s.**

(Zadeva C-34/13)

(2013/C 141/14)

Jezik postopka: slovaščina

Predložitveno sodišče

Krajský súd v Prešove

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Monika Kušionová

Tožena stranka: SMART Capital, a. s.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba Direktivo Sveta 93/13/EGS ⁽¹⁾ z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah in Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES ⁽²⁾ z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L 149, str. 22) glede na člen 38 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da nasprotujeta zakonski določbi države članice, kot je člen 151j(1) civilnega zakonika v povezavi z drugimi zakonskimi določbami, ki so predmet postopka v glavni stvari, ki upniku omogoča, da brez presoje pogodbenih določb s strani sodišča zahteva izpolnitev obveznosti iz nedovoljenih pogodbenih pogojev tako, da začne izvršbo na nepremičnini v lasti potrošnika, ki je dana v zavarovanje, čeprav se stranki ne strinjata glede vprašanja, ali gre za nedovoljene pogodbene pogoje?
2. Ali zakonske določbe Evropske unije, navedene v prvem vprašanju, nasprotujejo določbi nacionalnega prava, kot je člen 151j(1) civilnega zakonika v povezavi z drugimi zakonskimi določbami, ki so predmet postopka v glavni stvari, ki upniku omogoča, da brez presoje pogodbenih določb s strani sodišča zahteva izpolnitev obveznosti iz nedovoljenih pogodbenih pogojev tako, da začne izvršbo na nepremičnini v lasti potrošnika, ki je dana v zavarovanje, čeprav se stranki ne strinjata glede vprašanja, ali gre za nedovoljene pogodbene pogoje?

3. Ali je treba sodbo Sodišča Evropske unije z dne 9. marca 1978 v zadevi Simmenthal ⁽³⁾ [(106/77)] razumeti tako, da nacionalno sodišče zaradi doseganja cilja direktiv, navedenih v prvem vprašanju, glede na člen 38 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ne bo uporabilo določb nacionalnega prava, kot je člen 151j(1) civilnega zakonika v povezavi z drugimi zakonskimi določbami, ki so predmet postopka v glavni stvari, ki upniku omogočajo, da brez presoje pogodbenih določb s strani sodišča zahteva izpolnitev obveznosti iz nedovoljenih pogodbenih pogojev tako, da začne izvršbo na nepremičnini v lasti potrošnika, ki je dana v zavarovanje, s čimer se kljub sporu med strankama izogne sodnemu nadzoru pogodbenih pogojev po uradni dolžnosti?

4. Ali je treba člen 4 Direktive Sveta 93/13/EGS o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah razlagati tako, da pogodbeni pogoj v pogodbi, ki jo je potrošnik sklenil brez pomoči odvetnika, ki upniku omogoča, da začne zunaj-sodno izvršbo na nepremičnini, ki je dana v zavarovanje, brez nadzora sodišča, ne upošteva temeljnega načela prava Unije v zvezi z sodnim nadzorom pogodbenih pogojev po uradni dolžnosti in je zato nedovoljen tudi takrat, kadar besedilo takega pogodbenega pogoja temelji na določbi nacionalnega prava?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288.

⁽²⁾ UL L 149, str. 22.

⁽³⁾ Recueil, str. 629.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy w Białymstoku (Poljska) 25. januarja 2013 –
Małgorzata Nierodzik proti Samodzielny Publiczny
Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr
Stanisława Deresza w Choroszczu**

(Zadeva C-38/13)

(2013/C 141/15)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Sąd Rejonowy w Białymstoku

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Małgorzata Nierodzik

Tožena stranka: Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczu

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 1 Direktive Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP, ⁽¹⁾ določbi 1 in 4 Priloge k Direktivi 1999/70/ES ter splošno načelo prava Skupnosti glede prepovedi diskriminacije zaradi vrste pogodbe o zaposlitvi razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi, ki za določitev trajanja odpovednih rokov za pogodbe o zaposlitvi za določen čas, sklenjene za več kot 6 mesecev, določa druga načela (manj ugodna za delavce, ki so zaposleni na podlagi pogodbe o zaposlitvi za določen čas), kot ta, ki veljajo za določitev trajanja odpovednih rokov za pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas, in ali dejansko nasprotujejo nacionalni ureditvi (člen 33 zakona z dne 26. junija 1974, delovni zakonik – Dz. U. 1998, št. 21, poz. 94, kakor je bil spremenjen), ki za pogodbe o zaposlitvi za določen čas, sklenjene za več kot 6 mesecev, določa nespremenljiv dvotedenski odpovedni rok, ki ni odvisen od delovne dobe delavca pri delodajalcu, če je odpovedni rok za pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas odvisen od delovne dobe delavca pri delodajalcu in lahko traja od dveh tednov do treh mesecev (člen 36(1) [DZ])?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 368.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Úřad průmyslového vlastnictví (Češka republika) 29. januarja 2013 – MF 7 a.s. proti MAFRA a.s.

(Zadeva C-49/13)

(2013/C 141/16)

Jezik postopka: češčina

Predložitveno sodišče

Úřad průmyslového vlastnictví

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: MF 7 a.s.

Tožena stranka: MAFRA a.s.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 3(2)(d) Direktive ⁽¹⁾ razlagati tako, da so za presojo, ali je prijavitelj blagovne znamke deloval v dobri veri, upoštevne le okoliščine, ki so obstajale pred datumom ali na datum vložitve prijave blagovne znamke, oziroma ali je mogoče uporabiti kot dokaz, da je prijavitelj deloval v dobri veri, tudi okoliščine, ki so nastale po vložitvi prijave?
2. Ali je treba sodbo v združenih zadevah od C-414/99 do C-416/99 ⁽²⁾ uporabiti na splošno v vseh primerih presoje o tem, ali je imetnik blagovne znamke soglašal z ukrepanjem, ki lahko privede do oslabitve ali omejitve njegovih izključnih pravic?

3. Ali je mogoče sklepati o dobri veri prijavitelja kasnejše blagovne znamke na podlagi dejstva, da je imetnik prejšnje blagovne znamke z njim sklenil sporazume, na podlagi katerih je ta imetnik privolil v objavo periodičnih tiskovin, katerih oznaka je bila podobna znamki, za katero je zaprosil prijavitelj kasnejše blagovne znamke, soglašal, da prijavitelj kasnejše blagovne znamke registrira te tiskovine, in ponudil podporo temu prijavitelju pri njegovi objavi, čeprav zadevni sporazumi niso izrecno urejali vprašanja pravic intelektualne lastnine?
4. Ali je mogoče – če so okoliščine, nastale po vložitvi prijave blagovne znamke, lahko upoštevne tudi z vidika presoje o tem, ali je prijavitelj blagovne znamke deloval v dobri veri – na podlagi položaja, v katerem je imetnik prejšnje blagovne znamke vede dopuščal obstoj sporne blagovne znamke najmanj v obdobju desetih let, podredno sklepati, da je prijavitelj deloval v dobri veri?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 299, str. 25).

⁽²⁾ Zodl., I-08691.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Rotterdam (Nizozemska) 31. januarja 2013 – Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV proti Hubertusu Wilhelmusu van Leeuwen

(Zadeva C-51/13)

(2013/C 141/17)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank Rotterdam

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV

Tožena stranka: Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali pravo Evropske unije in zlasti člen 31(3) tretje direktive o življenjskem zavarovanju ⁽¹⁾ nasprotuje temu, da mora ponudnik življenjskega zavarovanja na podlagi odprtih in/ali nezapisanih pravil nizozemskega prava, kot je zahteva po razumnosti in pravičnosti, ki veljajo za (pred-) pogodbeno razmerja med ponudnikom življenjskega zavarovanja in potencialnim zavarovalcem[,] in/ali splošne in/ali posebne dolžnosti skrbnega ravnanja zavarovalcem sporočiti več informacij o stroških in zavarovalnih premijah za tveganje, kot je bilo leta 1999 predpisano z določbami nizozemskega prava o izvajanju tretje direktive o življenjskem zavarovanju (zlasti s členom 2(2)(q) in (r) RIAV 1998)?

2. Ali je za odgovor na prvo vprašanje upoštevno, kakšni so po nizozemskem pravu učinki nesporečivte teh informacij oziroma kakšni so lahko ti učinki?

(¹) Direktiva Sveta 92/96/EGS z dne 10. novembra 1992 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o neposrednem življenjskem zavarovanju in o spremembi direktiv 79/267/EGS in 90/619/EGS (tretja Direktiva o življenjskem zavarovanju) (UL L 360, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 30. januarja 2013 vložilo Krajský soud v Ostravě (Česka republika) – Strojírny Prostějov, a.s. proti Odvolací finanční ředitelství

(Zadeva C-53/13)

(2013/C 141/18)

Jezik postopka: češčina

Predložitveno sodišče

Krajský soud v Ostravě

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Strojírny Prostějov, a.s.

Tožena stranka: Odvolací finanční ředitelství

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali člena 56 in 57 Pogodbe o delovanju Evropske unije nasprotujeta uporabi nacionalne zakonodaje, ki v primeru, da ima podjetje, ki posreduje delavce drugim podjetjem (dobavitelj), sedež na ozemlju druge države članice, nalaga podjetju, ki delavce uporablja, obveznost, da odbije davek na dohodek v zvezi s temi delavci in ga nakaže v državni proračun, če pa ima dobavitelj sedež na ozemlju Češke republike, ima to obveznost dobavitelj?

Tožba, vložena 4. februarja 2013 – Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irsko

(Zadeva C-60/13)

(2013/C 141/19)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Caeiros, L. Flynn, agenta)

Tožena stranka: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko

Predloga

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko s tem, da ni želelo dati na razpolago zneska v višini 20 061 462,11 GBP v zvezi z datjavami na uvoz svežega česna, na katere se nanaša napačna zavezujoča tarifna informacija, ni izpolnilo obveznosti iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji, člena 8 Sklepa 2000/597/EC (¹) in členov 2, 6, 9, 10 in 11 Uredbe (ES) št. 1150/2000 (²);

— Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irsko naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija v okviru tožbe trdi, da so organi Združenega kraljestva s tem, da so dokumente zavezujoče tarifne informacije sprejeli brez zahtevane skrbnosti, kar je omogočilo uvoz svežega kitajskega česna izven kvote, povzročili izgubo v tradicionalnih lastnih sredstvih. Komisija meni, da kadar pride do upravne napake in posledično do neupravičene nedoločitve lastnih sredstev, je treba EU plačati znesek, ki je enak višini izgubljenih lastnih sredstev. Organi Združenega kraljestva bi zato morali Komisiji dati na razpolago skupni znesek carinskih dajatev, ki je ocenjen na 20 061 462,11 GBP, in zamudne obresti na podlagi člena 11 Uredbe št. 1150/2000.

(¹) Sklep Sveta z dne 29. septembra 2000 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti (2000/597/ES, Euratom) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 200).

(²) Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1150/2000 z dne 22. maja 2000 o izvajanju Sklepa št. 94/728/ES, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 169).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Napoli (Italija) 7. februarja 2013 – Alba Forni proti Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Zadeva C-61/13)

(2013/C 141/20)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Napoli

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Alba Forni

Tožena stranka: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je pravni okvir na področju šolstva, kot je opisan, enakovreden tistemu, ki ga določa določba 5 Direktive 1999/70/ES ⁽¹⁾?
2. Kdaj je treba šteti, da gre za delovno razmerje v „javnem“ sektorju v smislu določbe 5 Direktive 1999/70/ES in zlasti v okviru izraza „posameznih sektorjev in/ali kategorij delavcev“ ter so zato upravičene drugačne posledice v primerjavi z delovnimi razmerji v zasebnem sektorju?
3. Ali pojem pogojev zaposlitve iz določbe 4 Direktive 1999/70/ES ob upoštevanju obrazložitve iz člena 3(1)(c) Direktive 2000/78/ES ⁽²⁾ in člena 14(1)(c) Direktive 2006/54/ES ⁽³⁾ zajema tudi posledice nezakonite prekinitve delovnega razmerja? Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je v smislu določbe 4 razlika med posledicami, ki so v nacionalnem pravnem redu običajno določene za nezakonito prekinitve delovnega razmerja za nedoločen čas in za nezakonito prekinitve delovnega razmerja za določen čas, upravičena?
4. Ali je v skladu z načelom lojalnega sodelovanja prepovedano, da država v postopku predhodnega odločanja glede razlage Sodišču Evropske unije predstavi nacionalni pravni okvir, ki namerno ne ustreza resničnosti, in mora nacionalno sodišče ob neobstoju drugačne razlage nacionalnega prava, ki bi prav tako izpolnjevala obveznosti, ki jih prinaša članstvo v Evropski uniji, nacionalno pravo, če je mogoče, razlagati v skladu z razlago, ki jo daje država?
5. Ali med pogoje, ki se uporabljajo za pogodbo o zaposlitvi ali delovno razmerje in so določeni v Direktivi 91/533/EGS ⁽⁴⁾, zlasti v njenem členu 2(1) in (2)(e), spada navedba primerov, v katerih se lahko pogodba o zaposlitvi za določen čas spremeni v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas?
6. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je sprememba zakonodajnega okvira za nazaj, ki zaposlenemu ne zagotavlja možnosti uveljavljanja pravic, ki jih zagotavlja Direktiva, oziroma spoštovanja delovnih pogojev iz dokumenta o zaposlitvi, v nasprotju s členom 8(1) Direktive 91/533/EGS in cilji te direktive ter zlasti z njeno drugo uvodno izjavo?
7. Ali je treba splošna načela veljavnega prava Skupnosti – ki se nanašajo na pravno varnost, varstvo zaupanja v pravo, enakost pravnih sredstev, učinkovito sodno varstvo, pravico do neodvisnega sodišča in, splošneje, na pravico do poštenega sojenja, določena v členu 6(2) Pogodbe o Evropski uniji (kakor je bil spremenjen s členom 1(8) Lizbonske pogodbe in na katerega se sklicuje člen 46 Pogodbe o Evropski uniji) v povezavi s členom 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950, ter s členi 46, 47 in 52(3) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, razglase v

Nici 7. decembra 2000, kakor so bili vključeni v Lizbonsko pogodbo – razlagati tako, da v okviru uporabe Direktive 1999/70/ES nasprotujejo, da italijanska država, po zelo dolgem obdobju (3 leta in šest mesecev), izda zakonsko določbo, kot je člen 9 uredbe-zakona št. 70 z dne 13. maja 2011, ki je bila potrjena v zakon z zakonom št. 106 z dne 12. julija 2011, s katero je bil členu 10 zakonske uredbe št. 368/01 dodan odstavek 4a, ki spreminja posledice tekočih postopkov, s čimer je delavec oškodovan v korist delodajalca – države in je odpravljena možnost, ki jo nacionalna ureditev določa za sankcioniranje zlorabe verženja pogodb o zaposlitvi za določen čas?

- (¹) Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 368).
- (²) Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 79).
- (³) Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano) (UL L 204, str. 23).
- (⁴) Direktiva Sveta 91/533/EGS z dne 14. oktobra 1991 o obveznosti delodajalca, da zaposlene obvesti o pogojih, ki se nanašajo na pogodbo o zaposlitvi ali delovno razmerje (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 2, str. 3).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Napoli (Italija) 7. februarja 2013 – Immacolata Racca proti Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Zadeva C-62/13)

(2013/C 141/21)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale di Napoli

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Immacolata Racca

Tožena stranka: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je pravni okvir na področju šolstva, kot je opisan, enakovreden tistemu, ki ga določa določba 5 Direktive 1999/70/ES ⁽¹⁾?

2. Kdaj je treba šteti, da gre za delovno razmerje v „javnem“ sektorju v smislu določbe 5 Direktive 1999/70/ES in zlasti izraza „posamezni sektorji in/ali kategorije delavcev“ ter so zato upravičene drugačne posledice v primerjavi z delovnimi razmerji v zasebnem sektorju?
3. Ali pojem pogojev zaposlitve iz določbe 4 Direktive 1999/70/ES ob upoštevanju obrazložitev iz člena 3(1)(c) Direktive 2000/78/ES ⁽²⁾ in člena 14(1)(c) Direktive 2006/54/ES ⁽³⁾ zajema tudi posledice nezakonite prekinitve delovnega razmerja? Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je v smislu določbe 4 razlika med posledicami, ki so v nacionalnem pravnem redu običajno določene za nezakonito prekinitve delovnega razmerja za nedoločen čas in za nezakonito prekinitve delovnega razmerja za določen čas, upravičena?
4. Ali je v skladu z načelom lojalnega sodelovanja prepovedano, da država v postopku predhodnega odločanja glede razlage Sodišču Evropske unije predstavi nacionalni pravni okvir, ki namerno ne ustreza resničnosti, in mora nacionalno sodišče ob neobstoju drugačne razlage nacionalnega prava, ki bi prav tako izpolnjevala obveznosti, ki jih prinaša članstvo v Evropski uniji, nacionalno pravo, če je mogoče, razlagati v skladu z razlago, ki jo daje država?
5. Ali med pogoje, ki se uporabljajo za pogodbo o zaposlitvi ali delovno razmerje in so določeni v Direktivi 91/533/EGS ⁽⁴⁾, zlasti v njenem členu 2(1) in (2)(e), spada navedba primerov, v katerih se lahko pogodba o zaposlitvi za določen čas spremeni v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas?
6. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je sprememba zakonodajnega okvira za nazaj, ki zaposlenemu ne zagotavlja možnosti uveljavljanja pravic, ki jih zagotavlja Direktiva, oziroma spoštovanja delovnih pogojev iz dokumenta o zaposlitvi, v nasprotju s členom 8(1) Direktive 91/533/EGS in cilji te direktive ter zlasti z njeno drugo uvodno izjavo?
7. Ali je treba splošna načela veljavnega prava Skupnosti – ki se nanašajo na pravno varnost, varstvo zaupanja v pravo, enakost pravnih sredstev, učinkovito sodno varstvo, pravico do neodvisnega sodišča in, splošneje, na pravico do poštenega sojenja, določena v členu 6(2) Pogodbe o Evropski uniji (kakor je bil spremenjen s členom 1(8) Lizbonske pogodbe in na katerega se sklicuje člen 46 Pogodbe o Evropski uniji) v povezavi s členom 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950, ter s členi 46, 47 in 52(3) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, razglašene v Nici 7. decembra 2000, kakor so bili vključeni v Lizbonsko pogodbo – razlagati tako, da v okviru uporabe Direktive 1999/70/ES nasprotujejo, da italijanska država, po zelo

dolgem obdobju (3 leta in šest mesecev), izda zakonsko določbo, kot je člen 9 uredbe-zakona št. 70 z dne 13. maja 2011, ki je bila potrjena v zakon z zakonom št. 106 z dne 12. julija 2011, s katero je bil členu 10 zakonske uredbe št. 368/01 dodan odstavek 4a, ki spreminja posledice tekočih postopkov, s čimer je delavec neposredno oškodovan v korist delodajalca – države in je odpravljena možnost, ki jo nacionalna ureditev določa za sankcioniranje zlorabe veriženja pogodb o zaposlitvi za določen čas?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 368).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 79).

⁽³⁾ Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano) (UL L 204, str. 23).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta z dne 14. oktobra 1991 o obveznosti delodajalca, da zaposlene obvesti o pogojih, ki se nanašajo na pogodbo o zaposlitvi ali delovno razmerje 91/533/EGS (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 2, str. 3).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Napoli (Italija) 7. februarja 2013 – Fortuna Russo proti Comune di Napoli

(Zadeva C-63/13)

(2013/C 141/22)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Napoli

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Fortuna Russo

Tožena stranka: Comune di Napoli

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Kdaj je treba šteti, da gre za delovno razmerje v „javnem“ sektorju v smislu določbe 5 Direktive 1999/70/ES ⁽¹⁾ in zlasti izraza „sektorji in/ali kategorije delavcev“ ter so zato upravičene drugačne posledice v primerjavi z delovnimi razmerji v zasebnem sektorju?

2. Ali pojem pogojev zaposlitve iz določbe 4 Direktive 1999/70/ES ob upoštevanju obrazložitve iz člena 3(1)(c) Direktive 2000/78/ES⁽²⁾ in člena 14(1)(c) Direktive 2006/54/ES⁽³⁾ zajema tudi posledice nezakonite prekinitve delovnega razmerja? Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je v smislu določbe 4 razlika med posledicami, ki so v nacionalnem pravnem redu običajno določene za nezakonito prekinitve delovnega razmerja za nedoločen čas in za nezakonito prekinitve delovnega razmerja za določen čas, upravičena?

3. Ali je v skladu z načelom lojalnega sodelovanja prepovedano, da država v postopku predhodnega odločanja glede razlage Sodišču Evropske unije predstavi nacionalni pravni okvir, ki namerno ne ustreza resničnosti, in mora nacionalno sodišče ob neobstoju drugačne razlage nacionalnega prava, ki bi prav tako izpolnjevala obveznosti, ki jih prinaša članstvo v Evropski uniji, nacionalno pravo, če je mogoče, razlagati v skladu z razlago, ki jo daje država?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 368).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 79).

⁽³⁾ Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano) (UL L 204, str. 23).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) 11. februarja 2013 – Gmina Wrocław proti Minister Finansów

(Zadeva C-72/13)

(2013/C 141/23)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in vlagateljica kasacijske pritožbe: Gmina Wrocław

Tožena stranka in nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Minister Finansów

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali so določbe Direktive Sveta 2006/112/ES⁽¹⁾ z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) nasprotujejo pobiranju davka na dodano vrednost na transakcije občine, ki zajemajo prodajo premoženja,

vključno z nepremičninami, ki je bilo pridobljeno na podlagi zakona ali neodplačno, predvsem kot dediščina ali darilo, ali prispevek tega premoženja kot stvarnega vložka v gospodarsko družbo?

⁽¹⁾ UL L 347, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) 21. februarja 2013 – Staatssecretaris van Financiën, druga stranka: X

(Zadeva C-87/13)

(2013/C 141/24)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagatelj kasacijske pritožbe: Staatssecretaris van Financiën

Druga stranka: X

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali pravo Unije, zlasti predpisi o svobodi ustanavljanja in prostem pretoku kapitala, nasprotuje temu, da belgijski rezident, ki je na svojo zahtevo kot rezident obdavčen na Nizozemskem in je imel stroške za dvorec, ki ga uporablja kot svoje prebivališče in ki stoji v Belgiji ter je tam pod zakonskim spomeniškim varstvom in spada h kulturni krajini, pri obdavčitvi dohodkov na Nizozemskem stroškov ne more odbiti, ker dvorec na Nizozemskem ni pod spomeniškim varstvom?

2. Kako pomembno je pri tem, ali lahko zadevna oseba izdatke v Belgiji, državi prebivališča, z izbiro progresivne obdavčitve prihodkov odbije od sedanjih ali prihodnjih prihodkov iz premičnega premoženja?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour constitutionnelle (Belgija) 28. februarja 2013 – Guy Klynen proti Conseil des ministres

(Zadeva C-99/13)

(2013/C 141/25)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour constitutionnelle

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Guy Kleyen

Tožena stranka: Conseil des ministres

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člena 56 PDEU in 63 PDEU ter člena 36 in 41 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru razlagati tako, da državam članicam ne dovoljujejo, da uvedejo in ohranijo v veljavi ureditev, s katero je določeno višje obdavčenje obresti, ki jih izplačajo nerezidenčne banke, tako da se uporabi davčna oprostitvev ali nižja davčna stopnja zgolj za obresti, ki jih izplačajo belgijske banke?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Tivoli (Italija) 4. marca 2013 – Francesco Fierro, Fabiana Marmorale proti Edoardu Ronchiju, Cosimu Scocozzi

(Zadeva C-106/13)

(2013/C 141/26)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Tivoli

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožči stranki: Francesco Fierro, Fabiana Marmorale

Toženi stranki: Edoardo Ronchi, Cosimo Scocozza

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je nacionalna ureditev Italijanske republike – in zlasti člen 33 zakona št. 1150/42, ki občine pooblašča za urejanje sprememb gradbene in/ali urbanistične ureditve na občinskem ozemlju v skladu s splošnimi načeli, ki jih vsebuje navedeni zakon, člen 1 zakona št. 10/77 in razni zakoni, ki so jih sprejele posamezne dežele, v povezavi s členom 2 dekreta predsednika republike št. 380 z dne 6. junija 2001 o „Testo unico delle disposizioni legislative e regolamentari in materia edilizia“ (enotno besedilo zakonskih in podzakonskih predpisov s področja gradbeništva) in z lokalnimi podzakonskimi predpisi (splošni prostorski akti in izvedbeni predpisi), ter člen 46, navedenega dekreta predsednika republike št. 380 iz leta 2001, ki določa ničnost prodajne pogodbe v primeru spremembe nepremičnine brez predpisanih dovoljenj – v nasprotju s členom 1 Protokola 1 k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin v povezavi s členom 6 [PEU] ter s členoma 17 in 52(3) [Listine Evropske unije o temeljnih pravicah], z vidika poseganja v lastninsko pravico, ki je nesorazmerno in nerazumno, čeprav ga določa zakon?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 6. marca 2013 – Société Mac GmbH proti Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

(Zadeva C-108/13)

(2013/C 141/27)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Société Mac GmbH

Tožena stranka: Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali člena 34 in 36 Pogodbe o delovanju Evropske unije nasprotujeta nacionalni ureditvi, ki za izdajo dovoljenja za dajanje v promet z vzporednim uvozom za fitofarmacevtska sredstva med drugim določa pogoj, da je bilo za zadevno sredstvo v državi izvoza v skladu z Direktivo 91/414/EGS ⁽¹⁾ izdano dovoljenje za dajanje v promet, in ki tako ne omogoča izdaje dovoljenja za dajanje v promet z vzporednim uvozom za sredstvo, za katero je bilo v državi izvoza izdano dovoljenje za dajanje v promet z vzporednim uvozom in ki je enako sredstvu, za katero je bilo izdano dovoljenje v državi uvoza?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 11, str. 332).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Ordinario di Firenze (Italija) 15. marca 2013 – Paola C proti Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Zadeva C-122/13)

(2013/C 141/28)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Ordinario di Firenze

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Paola C

Tožena stranka: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 12 Direktive 2004/80/ES ⁽¹⁾ razlagati tako, da državam članicam dopušča, da določijo odškodnine za žrtve nekaterih nasilnih naklepnih kaznivih dejanj, ali tako, da države članice zavezuje, da za izvajanje navedene direktive uvedejo shemo odškodnin za žrtve vseh nasilnih naklepnih kaznivih dejanj?

(¹) Direktiva Sveta 2004/80/ES z dne 29. aprila 2004 o odškodnini žrtvam kaznivih dejanj (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 7, str. 65).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Združeno kraljestvo) 18. marca 2013 – Raytek GmbH, Fluke Europe BV proti Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Zadeva C-134/13)

(2013/C 141/29)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Raytek GmbH, Fluke Europe BV

Tožena stranka: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je Uredba Komisije (EU) št. 314/2011 z dne 30. marca 2011 o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturu veljavna v delu, v katerem uvršča infrardeče termične kamere pod tarifno številko KN 9025 19 20?

Pritožba, ki jo je Reber Holding GmbH & Co. KG vložila 20. marca 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 17. januarja 2013 v zadevi T-355/09, Reber Holding GmbH & Co. KG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-141/13 P)

(2013/C 141/30)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Reber Holding GmbH & Co. KG (zastopnika: O. Spuhler, M. Geitz, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Wedl & Hofmann GmbH

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga:

I. naj sodbo Splošnega sodišča z dne 17. januarja 2013 v zadevi T-355/09 in odločbo četrtega odbora za pritožbe nasprotne stranke v pritožbenem postopku z dne 9. julija 2009 v zadevi R 623/2008-4 razveljavi

II. podredno,

naj sodbo, navedeno v prvem predlogu, razveljavi in zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču;

III. naj naloži plačilo stroškov postopka nasproti stranki v pritožbenem postopku.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Splošno sodišče naj bi zahtevo po „resni in dejanski uporabi“ iz člena 42(2), prvi stavek, Uredbe o znamki Skupnosti v povezavi z odstavkom 3 istega člena razlagalo tako, da je odvisna od višine prometa in števila prodajnih mest. Taka razlaga naj bi bila napačna, ker naj v skladu z relevantno sodno prakso Sodišča doseganje konkretnega prometa sploh ne bi bilo potrebno za resno in dejansko uporabo.

Tudi če je Splošno sodišče ugotovilo, da v obravnavanem primeru ni podana taka uporaba znamke „Walzertraum“, navedene v utemeljitev ugovora, za čokoladne izdelke, ki bi ohranjala pravice v zvezi z znamko, Splošno sodišče ne bi smelo prekiniti svoje presoje.

Splošno sodišče bi moralo nadaljevati presojo ob upoštevanju načel iz sodbe Sodišča z dne 19. junija 2012 v zadevi C-307/10 (še neobjavljena) in obravnavati ročno izdelane pralineje. Tako bi moralo preveriti, ali predložena dokazila o uporabi zadostujejo za ugotovitev uporabe, ki ohranja pravice v zvezi z znamko „Walzertraum“, navedeno v utemeljitev ugovora, za ročno izdelane pralineje. Temu naj bi bilo treba nedvomno pritrditi. Vendar pa Splošno sodišče tega ni presodilo.

Poleg tega naj bi se z izpodbijano sodbo kršilo tudi splošno načelo enakega obravnavanja. Neenako obravnavanje naj bi bilo zlasti v tem, da se je Splošno sodišče tudi pri znamki, navedeni v utemeljitev ugovora, sklicevalo na čokoladne izdelke, čeprav se ta znamka uporablja za ročno izdelane pralineje. Z upoštevanjem čokoladnih izdelkov kot reference so za pritožnico nujno

veljala ista merila za uporabo, ki ohranja pravice v zvezi z znamko, kot za veliko multinacionalno podjetje. To naj bi kršilo splošno načelo enakega obravnavanja.

Zato naj bi bilo treba pritožbi v celoti ugoditi.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sklep Splošnega sodišča z dne 20. februarja 2013 – Kappa Filter Systems proti UUNT (THE FUTURE HAS ZERO EMISSIONS)

(Zadeva T-422/12) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Pritožbeni rok — Zamuda — Neobstoje naključnega dogodka — Očitna nedopustnost)

(2013/C 141/31)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Kappa Filter Systems GmbH (Steyr-Gleink, Avstrija) (zastopnik: C. Hadeyer, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 10. julija 2012 (zadeva R 817/2012-4) v zvezi z registracijo besedne znamke THE FUTURE HAS ZERO EMISSIONS

Izrek

- Tožba se zavrže.
- Tožeča stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 355, 17.11.2012.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 11. marca 2013 – Pilkington Group proti Komisiji

(Zadeva T-462/12 R)

(Začasna odredba — Konkurenca — Objava odločbe o ugotovitvi kršitve člena 81 ES — Zavrnitev predloga za zaupno obravnavo podatkov, ki so domnevno poslovna skrivnost — Predlog za izdajo začasnih ukrepov — Nujnost — Fumus boni juris — Uravnoteženje interesov)

(2013/C 141/32)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Pilkington Group Ltd (St Helens, Merseyside, Združeno kraljestvo) (zastopniki: J. Scott, S. Wisking in K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: M. Kellerbauer, P. Van Nuffel in G. Meeßen, zastopniki)

Predmet

Predlog za odlog izvršitve Odločbe Komisije C(2012) 5718 final z dne 6. avgusta 2012 o zavrnitvi predloga za zaupno obravnavo, ki ga je vložila družba Pilkington Group Ltd na podlagi člena 8 Sklepa predsednika Komisije 2011/695/EU z dne 13. oktobra 2011 o funkciji in mandatu pooblaščenca za zaslihanje v nekaterih postopkih o konkurenci (Zadeva COMP/39.125 – avtomobilsko steklo) in predlog za sprejetje začasnih ukrepov, s katerimi se naloži ohranitev zaupne obravnave za nekatere podatke o tožeči stranki glede Odločbe Komisije C(2008) 6815 final z dne 12. novembra 2008 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva COMP/39.125 – avtomobilsko steklo).

Izrek

- Predlogi za intervencijo HUK-Coburg, LVM, VHV in Württembergische Gemeinde-Versicherung se zavrnejo.
- Izvršitev Odločbe Komisije C(2012) 5718 final z dne 6. avgusta 2012 o zavrnitvi predloga za zaupno obravnavo, ki ga je vložila družba Pilkington Group Ltd na podlagi člena 8 Sklepa predsednika Komisije 2011/695/EU z dne 13. oktobra 2011 o funkciji in mandatu pooblaščenca za zaslihanje v nekaterih postopkih o konkurenci (Zadeva COMP/39.125 – avtomobilsko steklo) se zadrži glede dveh vrst podatkov, kot so navedeni v točki 6 Odločbe C(2012) 5718 final in se po eni strani nanašajo na imena strank, imena in opise proizvodov ter druge podatke, ki omogočajo identifikacijo nekaterih strank, in po drugi strani na številne dokaze, ki jih je predložila družba Pilkington Group, o zadevnem avtomobilskem proizvajalcu, izračunih cen, spremembah cen itd.
- Evropski komisiji se naloži, naj ne objavi različice Odločbe C(2008) 6815 final z dne 12. novembra 2008 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva COMP/39.125 – avtomobilsko steklo), ki bi bila glede obeh vrst podatkov, navedenih zgoraj v točki 2, natančnejša od različice, ki jo je februarja 2010 objavila na svoji spletni strani.
- Predlog za izdajo začasne odredbe se v preostalem zavrne.
- Odločitev o stroških se pridrži.

**Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 11. marca 2013
– North Drilling proti Svetu**

(Zadeva T-552/12 R)

(Začasna odredba — Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi proti Iranu — Zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Predlog za sprejetje začasnih ukrepov — Neobstoj nujnosti — Tehtanje interesov)

(2013/C 141/33)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: North Drilling Co. (Teheran, Iran) (zastopniki: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea in J. Iriarte Ángel, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: M. Bishop in A. De Elera, zastopnika)

Predmet

Predlog za odlog izvršitve, prvič, Sklepa Sveta 2012/635/SZVP z dne 15. oktobra 2012 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 282, str. 58) v delu, v katerem je ime tožeče stranke navedeno v prilogi II Sklepa Sveta 2010/413/SZVP z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL L 195, str. 39), in, drugič, Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 945/2012 z dne 15. oktobra 2012 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 282, str 16), v delu, v katerem se ta uredba nanaša na tožečo stranko.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.

2. Odločitev o stroških se pridrži.

**Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 11. marca 2013
– Communicaid Group proti Komisiji**

(Zadeva T-4/13 R)

(Začasna odredba — Javna naročila storitev — Postopek javnega razpisa — Storitve jezikovnega usposabljanja — Zavrnitev ponudbe ponudnika — Predlog za odlog izvršitve in za izdajo začasnih ukrepov — Izguba možnosti — Neobstoj resne in nepopravljive škode — Neobstoj nujnosti)

(2013/C 141/34)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Communicaid Group Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopniki: C. Brennan, solicitor, F. Randolph, QC in M. Gray, barrister)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: S. Delaude in S. Lejeune, zastopnika, skupaj s P. Wytinckom, odvetnikom)

Predmet

Predlog, ki se na eni strani nanaša na zadržanje izvršitve sklepov Komisije o zavrnitvi ponudb tožeče stranke za več sklopov v okviru javnega razpisa v zvezi z okvirnimi pogodbami za zagotavljanje jezikovnih usposabljanj za uslužbence institucij, organov in agencij Evropske unije v Bruslju (Belgija), na drugi strani pa na prepoved Komisiji, da z izbranim ponudnikom sklene pogodbe za zadevne sklope.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.

2. Odločitev o stroških se pridrži.

Tožba, vložena 20. februarja 2013 – CMT proti UUNT – Camomilla (Camomilla)

(Zadeva T-98/13)

(2013/C 141/35)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) (Neapelj, Italija) (zastopnika: G. Florida in R. Florida, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Camomilla SpA (Buccinasco, Italija)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 29. novembra 2012 v zadevi R 1615/2011-1 razveljavi in ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za absolutni razlog za ničnost iz člena 52(1)(b) Uredbe št. 207/2009, ki temelji na slabi veri imetnika znamke Skupnosti ob vložitvi prijave, in za relativni razlog za ničnost iz člena 53(1)(a) v povezavi s členom 8(1)(b) in (5) Uredbe št. 207/2009;

- podredno in samo za primer, da bi Splošno sodišče štelo, da dokumenti, vloženi s pritožbo pred odborom za pritožbe, niso dopustni, in da so ti dokumenti bistvenega pomena za ugoditev pritožbi, to sodišče izpodbijano odločbo razveljavi zaradi kršitve načela kontradiktornosti in pravice do obrambe ter zadevo vrne oddelku za izbris v meritorno odločanje;
- vsekakor Uradu naloži sprejetje potrebnih ukrepov za usklajitev s sodbo Splošnega sodišča;
- UUNT naloži plačilo stroškov tega postopka, imetniku znamke pa stroške postopka pred oddelkom za izbris in pred odborom za pritožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: figurativna znamka, ki vsebuje besedni element „Camomilla“, za proizvode iz razredov 16, 18 in 24 – znamka Skupnosti št. 269 241

Imetnik znamke Skupnosti: Camomilla SpA

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: tožeča stranka

Obrazložitev zahteve za ugotovitev ničnosti: nacionalna figurativna znamka, ki vsebuje besedni element „CAMOMILLA“, za proizvode iz razreda 25

Odločba oddelka za izbris: zavrnitev zahteve

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev členov 52(1)(b) in 53(1)(a) v povezavi s členom 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009

Tožba, vložena 20. februarja 2013 – CMT proti UUNT – Camomilla (Camomilla)

(Zadeva T-99/13)

(2013/C 141/36)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) (Neapelj, Italija) (zastopnika: G. Floridia in R. Floridia, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Camomilla SpA (Buccinasco, Italija)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 29. novembra 2012 v zadevi R 1617/2011-1 razveljavi in ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za absolutni razlog za ničnost iz člena 52(1)(b) Uredbe št. 207/2009, ki temelji na slabi veri imetnika znamke Skupnosti ob vložitvi prijave, in za relativni razlog za ničnost iz člena 53(1)(a) v povezavi s členom 8(1)(b) in (5) Uredbe št. 207/2009;
- podredno in samo za primer, da bi Splošno sodišče štelo, da dokumenti, vloženi s pritožbo pred odborom za pritožbe, niso dopustni, in da so ti dokumenti bistvenega pomena za ugoditev pritožbi, to sodišče izpodbijano odločbo razveljavi zaradi kršitve načela kontradiktornosti in pravice do obrambe ter zadevo vrne oddelku za izbris v meritorno odločanje;
- vsekakor Uradu naloži sprejetje potrebnih ukrepov za usklajitev s sodbo Splošnega sodišča;
- UUNT naloži plačilo stroškov tega postopka, imetniku znamke pa stroške postopka pred oddelkom za izbris in pred odborom za pritožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: figurativna znamka, ki vsebuje besedni element „Camomilla“ za proizvode iz razredov 3, 9, 14, 16, 21, 24 in 28 – znamka Skupnosti št. 3 185 196

Imetnik znamke Skupnosti: Camomilla SpA

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: tožeča stranka

Obrazložitev zahteve za ugotovitev ničnosti: Marchio nazionale figurativo con elemento verbale «CAMOMILLA» per prodotti de la classe 25 nacionalna figurativna znamka, ki vsebuje besedni element «CAMOMILLA» za proizvode iz razreda 25

Odločba oddelka za izbris: zavrnitev zahteve

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev členov 52(1)(b) in 53(1)(a) v povezavi s členom 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009

Tožba, vložena 20. februarja 2013 – CMT proti UUNT – Camomilla (CAMOMILLA)

(Zadeva T-100/13)

(2013/C 141/37)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) (Neapelj, Italija) (zastopnika: G. Florida in R. Florida, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Camomilla SpA (Buccinasco, Italija)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 29. novembra 2012 v zadevi R 1616/2011-1 razveljavi in ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za absolutni razlog za ničnost iz člena 52(1)(b) Uredbe št. 207/2009, ki temelji na slabi veri imetnika znamke Skupnosti ob vložitvi prijave, in za relativni razlog za ničnost iz člena 53(1)(a) v povezavi s členom 8(1)(b) in (5) Uredbe št. 207/2009;
- podredno in samo za primer, da bi Splošno sodišče štelo, da dokumenti, vloženi s pritožbo pred odborom za pritožbe, niso dopustni, in da so ti dokumenti bistvenega pomena za ugoditev pritožbi, to sodišče izpodbijano odločbo razveljavi zaradi kršitve načela kontradiktornosti in pravice do obrambe ter zadevo vrne oddelku za izbris v meritorno odločanje;
- vsekakor Uradu naloži sprejetje potrebnih ukrepov za usklajevanje s sodbo Splošnega sodišča;
- UUNT naloži plačilo stroškov tega postopka, imetniku znamke pa stroške postopka pred oddelkom za izbris in pred odborom za pritožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: besedna znamka „CAMOMILLA“ za proizvode iz razredov 3, 9, 11, 14, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 27, 28, 30 in 33 – znamka Skupnosti št. 7 077 555

Imetnik znamke Skupnosti: Camomilla SpA

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: tožeča stranka

Obrazložitev zahteve za ugotovitev ničnosti: nacionalna figurativna znamka, ki vsebuje besedni element „CAMOMILLA“, za proizvode iz razreda 25

Odločba oddelka za izbris: zavrnitev zahteve

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev členov 52(1)(b) in 53(1)(a) v povezavi s členom 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009

Tožba, vložena 20. februarja 2013 – Synergy Hellas proti Komisiji

(Zadeva T-106/13)

(2013/C 141/38)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis (Atene, Grčija) (zastopnika: M. Angelopoulos in K. Damis, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da izključitev družbe iz sodelovanja pri programu ARTreat s strani Evropske komisije pomeni kršitev njenih pogodbenih obveznosti v skladu z načelom sorazmernosti in načelom zaupanja v pravo ter Komisiji naloži, da tožeči stranki plača znesek 343 828,88 EUR na podlagi dolga zaradi izvršitve pogodbe ARTreat, skupaj z obrestmi od dneva vložitve te tožbe,

— Evropski komisiji naloži, da tožeči stranki plača znesek 89 933,16 EUR za povrnitev premoženjske škode in škode, ki je nastala za poklicni ugled tožeče stranke zaradi zlorabe pooblastil in kršitve poklicne tajnosti, skupaj s kompenzacijskimi obrestmi od 14. junija 2012 do razglasitve sodbe v tej zadevi in zamudnimi obrestmi od razglasitve sodbe v tem sporu do celotnega izplačila ter

— Komisiji naloži plačilo stroškov postopka, ki jih je imela tožeča stranka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka je v tej tožbi združila dve tožbi.

Prvič: tožba zaradi odgovornosti Komisije na podlagi pogodbe št. FP7 224297 za izvršitev pogodbe z imenom „Multi-level patient – specific artery and arterogenesis model for outcome prediction, decision support treatment, and virtual hand-on training (ARTreat)“ v smislu člena 272 PDEU. Tožeča stranka predvsem trdi, da je Komisija neupravičeno in ob kršitvi navedene pogodbe ter načela zaupanja v pravo in načela sorazmernosti preklicala izplačilo v korist tožeče stranke, čeprav je ta v celoti in pravilno izpolnila svoje pogodbene obveznosti.

Drugič: tožba zaradi nepogodbene odgovornosti Komisije v smislu člena 340, drugi odstavek, PDEU. Tožeča stranka predvsem trdi, da je Komisija s svojim nezakonitim ravnanjem škodila poklicnemu ugledu tožeče stranke.

Tožba, vložena 20. februarja 2013 – Whirlpool Europe proti Komisiji

(Zadeva T-118/13)

(2013/C 141/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Whirlpool Europe BV (Breda, Nizozemska) (zastopnika: F. Wijckmans in H. Burez, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— sklep Komisije z dne 25. julija 2012 o državni pomoči Francije v korist družbe FagorBrandt (SA.23839 št. C44/2007) razglasi za ničen;

— Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga, naj se sklep Komisije z dne 25. julija 2012 o državni pomoči Francije v korist družbe FagorBrandt (SA.23839 št. C44/2007) razglasi za ničen.

V utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: s sklepom se krši člen 107(3)(c) PDEU in smernice Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah. Tožeča stranka zatrjuje, da vsebina tega sklepa ni pravno utemeljena, ker ni izpolnjen eden ali več (kumulativnih) pogojev zgoraj navedenih smernic, oziroma ker Komisija v vsakem primeru ni v pravno zadostni meri ugotovila, da je vsak od teh pogojev izpolnjen. Trditve, ki se navajajo v utemeljitev tega tožbenega razloga, se nanašajo na kršitve (i) dolžnosti presoje enega ali več pogojev zgoraj navedenih smernic, veljavnih na dan sprejetja sklepa; (ii) pogoja „enkrat in zadnjič“; (iii) pogoja, da se pomoči ne sme uporabljati za to, da se podjetja ohranja umetno pri življenju; (iv) pogojev presoje predhodnih nezakonitih pomoči; (v) pogoja, da mora biti upravičenec do pomoči podjetje v težavah; (vi) pogoja, da upravičenec do pomoči ne sme biti novoustanovljeno podjetje; (vii) pogoja, da se mora z načrtom o prestrukturiranju obnoviti dolgoročna sposobnost preživetja upravičenca; (viii) pogoja, da je treba naložiti izravnalne ukrepe, da se izogne neupravičenemu izkrivljanju, ki izhaja iz pomoči za prestrukturiranje; in (ix) pogoja, da mora biti pomoč minimalna in da mora poslovna skupina realno nekaj prispevati (brez pomoči).

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve iz člena 296 PDEU na več mestih. Tožeča stranka zlasti zatrjuje, da v sklepu ni zadostne obrazložitve glede (i) pogoja, da je treba naložiti izravnalne ukrepe, da se izogne neupravičenemu izkrivljanju, ki izhaja iz pomoči za prestrukturiranje, in (ii) obveznosti vračila predhodnih nezakonitih pomoči.

Tožba, vložena 4. marca 2013 – Alpiq RomIndustries in Alpiq RomEnergie proti Komisiji

(Zadeva T-129/13)

(2013/C 141/40)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeči stranki: Alpiq RomIndustries Srl (Bukarešta, Romunija) in Alpiq RomEnergie Srl (Bukarešta) (zastopnika: H. Wollmann in F. Urlesberger, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- Sklep Evropske Komisije C(2012) 2542 final z dne 25. aprila 2012 (SA.33451, 2012/C, ex 2012/NN) na podlagi člena 264 PDEU razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožeči stranki;
- Komisiji na podlagi člena 87(2) Poslovnika naloži plačilo stroškov tožečih strank.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata predvsem nepristojnost Komisije. Po njunem mnenju domnevna pomoč ne spada v obdobje časovne veljavnosti členov 107 PDEU in 108 PDEU. V skladu s Prilogo V Akta o pristopu Romunije naj bi bila Komisija pristojna za preizkus ukrepov pomoči, ki so se v novi državi članici začeli izvajati pred dnem pristopa, le če se ti ukrepi po pristopu še vedno uporabljajo. Tožeči stranki v zvezi s tem med drugim navajata tudi to, da so bile obveznosti družbe Hidroelectrica do domnevnega upravičenca v pogodbah o dobavi elektrike, ki so bile sklenjene že pred pristopom, določene tako nedvoumno, da je bila naknadna širitev obveznosti družbe Hidroelectrica glede dobave, ki bi lahko pomenila dodatno dajanje prednosti, izključena.

Tožba, vložena 1. marca 2013 – Lardini proti UUNT (Upodobitev cveta)

(Zadeva T-131/13)

(2013/C 141/41)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Lardini Srl (Filottrano, Italija) (zastopniki: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi in N. Parrotta, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 13. decembra 2012 v zadevi R 2578/2011-1; in
- UUNT se naloži plačilo stroškov celotnega postopka, vključno s stroški, ki so nastali v okviru pritožbenega postopka R 2578/2011-1

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: Znamka mesta na proizvodu v obliki cveta za proizvode iz razreda 25

Odločba preizkuševalca: zavrnitev prijave

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 7(1)(b) in (c) Uredbe Sveta št. 207/2009

Tožba, vložena 2. marca 2013 – Evonik Oil Additives proti UUNT – BRB International (VISCOTECH)

(Zadeva T-138/13)

(2013/C 141/42)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Evonik Oil Additives GmbH (Darmstadt, Nemčija) (zastopnik: J. Albrecht, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: BRB International BV (Ittervoort, Nizozemska)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi Odločbo petega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 19. decembra 2012 v zadevi R 907/2012-5;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: BRB International BV

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „VISCOTECH“ za proizvode iz razredov 1 in 4

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Navajana znamka ali znak: nacionalna in mednarodna besedna znamka „VISCOPLEX“ za proizvode iz razredov 1 in 4

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: ugoditev pritožbi in zavrnitev ugovora

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009

Tožba, vložena 15. marca 2013 – Zanjani proti Svetu**(Zadeva T-155/13)**

(2013/C 141/43)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: Babak Zanjani (Dubaj, Združeni arabski emirati)
(zastopnika: L. Defalque and C. Malherbe, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- točko I(l)(1) (naslovljeno „Oseba“) priloge k Sklepu Sveta 2012/829/SZVP z dne 21. decembra 2012 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 356, str. 71) razglasi za nično;
- točko I(l)(1) (naslovljeno „Oseba“) priloge k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 1264/2012 z dne 21. decembra 2012 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 356, str. 55) razglasi za nično;
- ugotovi, da se Sklep Sveta 2012/829/SZVP z dne 21. decembra 2012 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu in Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1264/2012 z dne 21. decembra 2012 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu ne uporabita v delu, v katerem je določeno, da se člen 19(1)(b) in (c) Sklepa Sveta [2010/413/CFSP] z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL L 195, str. 39) uporabi za tožečo stranko, ter ugotovi, da se omejevalni ukrepi, ki jih ta določba določa, ne nanašajo na tožečo stranko; in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov tožeče stranke zaradi te tožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Svet je sprejel izpodbijane omejevalne ukrepe, določene v členu 19(1)(b) in (c) Sklepa Sveta 2010/413/CFSP, brez kakršne koli pravne podlage.
2. Drugi tožbeni razlog: Svet je kršil obveznost obrazložitve. Obrazložitev izpodbijanega sklepa in resolucije je nenančna in splošna ter iz nje niso razvidni posebni in konkretni razlogi, zakaj je Svet – pri izvajanju svoje široke diskrecijske pravice – menil, da mora biti zadevna oseba predmet izpodbijanih omejevalnih ukrepov.

3. Tretji tožbeni razlog: Svet je kršil pravice tožeče stranke do obrambe, do pravičnega sojenja in do učinkovitega sodnega varstva. Tožeče stranke se ni niti seznanilo niti ji niso bili predloženi kakršni koli možnih dokazih, ki so bili uporabljeni proti njej, ki bi upravičili ukrep, ki posega v njen položaj. Svet tožeči stranki ni niti odobril dostopa do njenega spisa, niti ji ni posredoval zahtevanih dokumentov (vključno z natančnimi in personaliziranimi podatki, ki bi upravičevali sporne omejevalne ukrepe), niti ji ni razkril možnih dokazov, ki so bili uporabljeni proti njej. Tožeči stranki se je zavrnila možnost, da se jo Svetom zasliši, ko je za to izrecno zaprosil. Posledica zgoraj navedene kršitve pravice tožeče stranke do obrambe – namreč, da se tožeče stranke ni obvestilo o dokazih, ki so bili uporabljeni proti njej – je kršitev pravice tožeče stranke do učinkovitega sodnega varstva.
4. Četrty tožbeni razlog: Svet je storil očitno napako pri presoji, ko je sprejel omejevalne ukrepe proti tožeči stranki. Razlogi, na katere se v zvezi s tožečo stranko sklicuje Svet, niso zadostna obrazložitev. Poleg tega Svet ni predstavil niti dokazov niti podatkov, ki bi potrdili obrazložitev, ki jo je navedel, da bi upravičil sporne omejevalne ukrepe, ki temeljijo le na trditvah.
5. Peti tožbeni razlog: Sporni omejevalni ukrepi so neveljavni in nezakoniti zaradi napak, ki jih je Svet storil pri presoji pred sprejetjem teh ukrepov. Svet ni opravil dejanske presoje okoliščin primera, temveč je le sledil priporočilom Varnostnega sveta ZN in predlogom, ki so jih predložile države članice.

Tožba, vložena 14. marca 2013 – First Islamic Investment Bank proti Svetu**(Zadeva T-161/13)**

(2013/C 141/44)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: First Islamic Investment Bank Ltd (Labuan, Malezija) (zastopnika: B. Mettetal in C. Wucher-North, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odstavek I.I.10 Priloge k Sklepu Sveta 2012/829/SZVP z dne 21. decembra 2012 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 356, str. 71) razglasi za ničn v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;

- odstavek I.I.10 Priloge k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 1264/2012 z dne 21. decembra 2012 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 356, str. 55) razglasi za nič en v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- toženi stranki naloži, naj poleg svojih stroškov nosi stroške tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: tožeča stranka ne pomaga subjektom, uvrščenim na seznam, pri kršenju določb uredbe EU o Iranu, in vlade Irana finančno ne podpira. Prav tako se prek nje ne usmerjajo plačila, povezana z iransko nafto. Zato vsebinska merila za uvrstitev na seznam na podlagi izpodbijanih prilog k Sklepu 2012/829/SZVP z dne 21. decembra 2012 in k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 1264/2012 z dne 21. decembra 2012 v zvezi s tožečo stranko niso izpolnjena in/ali Svet je storil očitno napako pri presoji, ali so to merila izpolnjena. Svet tudi ni opravil pravičnega preizkusa.
2. Drugi tožbeni razlog: Svet krši postopkovne zahteve po ustreznih obrazložitvi v prilogah k Sklepu 2012/829/SZVP in k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 1264/2012, pravico do obrambe in pravico do učinkovitega sodnega varstva.
3. Tretji tožbeni razlog: Uvrstitev tožeče stranke na seznam krši načelo sorazmernosti.

Tožba, vložena 21. marca 2013 – Novomatic proti UUNT – Simba Toys (AFRICAN SIMBA)

(Zadeva T-172/13)

(2013/C 141/45)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Avstrija) (zastopnik: W. Mosing, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Simba Toys GmbH & Co. KG (Fürth-Stadeln, Nemčija)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 15. januarja 2013 v zadevi 157/2012-4 razveljavi in ugovor zaradi neobstoja podobnosti med proizvodi in/ali znaki v celoti zavrne ter ugodi prijavi znamke Skupnosti AFRICAN SIMBA, CTM 7534175 za registracijo v skladu s prijavo;
- UUNT in — v primeru pisne intervencije — stranki, ki ugovarja, naloži plačilo lastnih stroškov in stroškov tožeče stranke v postopku pred UUNT in v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „AFRICAN SIMBA“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 28 in 41 – prijava znamke Skupnosti št. 7 534 175

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Simba Toys GmbH & Co. KG

Navajana znamka ali znak: nacionalna figurativna znamka, ki vsebuje besedni element „Simba“ in mednarodna registracija besedne znamke „SIMBA“ za proizvode iz razreda 28

Odločba oddelka za ugovore: delna ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 42(2) v povezavi z odstavkom 3 Uredbe št. 207/2009 v povezavi s pravilom 22(2) Uredbe št. 2868/95 in členom 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 20. marca 2013 – Selo Medical proti UUNT – biosyn Arzneimittel (SELOGYN)

(Zadeva T-173/13)

(2013/C 141/46)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Selo Medical GmbH (Unternberg, Avstrija) (zastopnik: T. Schneider, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: biosyn Arzneimittel GmbH (Fellbach, Nemčija)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 21. januarja 2013 v zadevi R 2601/2011-4, ugovor zoper prijavo znamke Skupnosti pa naj zavrne;
- UUNT in, glede na okoliščine zadeve, drugi stranki pred odborom za pritožbe, se v skladu s členom 87(2) Poslovnika naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „SELOGYN“ za proizvode iz razreda 5 – prijava znamke Skupnosti št. 9 049 016

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: biosyn Arzneimittel GmbH

Navajana znamka ali znak: nacionalna besedna znamka „SELE-SYN“ za proizvode in storitve iz razredov 5, 29 in 44

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009

Sklep Splošnega sodišča z dne 18. marca 2013 – Freistaat Sachsen proti Komisiji

(Zadeva T-215/09) ⁽¹⁾

(2013/C 141/47)

Jezik postopka: nemščina

Predsednik šestega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 180, 1.8.2009.

Sklep Splošnega sodišča z dne 18. marca 2013 – Mitteldeutsche Flughafen in Flughafen Dresden proti Komisiji

(Zadeva T-217/09) ⁽¹⁾

(2013/C 141/48)

Jezik postopka: nemščina

Predsednik šestega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 180, 1.8.2009.

Sklep Splošnega sodišča z dne 12. marca 2013 – Lafarge proti Komisiji

(Zadeva T-49/12) ⁽¹⁾

(2013/C 141/49)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik sedmega razširjenega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 109, 14.4.2012.

Sklep Splošnega sodišča z dne 27. marca 2013 – Advance Magazine Publishers proti UUNT – Bauer Consumer Media (GOLF WORLD)

(Zadeva T-194/12) ⁽¹⁾

(2013/C 141/50)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik šestega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 209, 14.7.2012.

Cena naročnine 2013 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 300 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 420 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	910 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	200 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

